

Høringsvar: Fiskeritillatelser, kvotetak og fordeling av strukturegevinst

Nergård er et nordnorsk villfiskkonsern som jobber med hele verdikjeden, fra hav til marked. Konsernet er involvert i drift av fem fartøy og ti industrianlegg, og sysselsetter om lag 180 ansatte på havet og over 400 ansatte på land. Vår virksomhet er tett knyttet til flere kystsamfunn i Nordland, Troms og Finnmark og bidrar til aktivitet, arbeidsplasser og bosetting langs kysten.

Vi takker for muligheten til å gi innspill til Fiskeridirektoratets høring om fiskeritillatelser, kvotetak og fordeling av strukturegevinst. Nergård vil fremheve fire forhold som bør vektlegges i det videre arbeidet:

1. Regelverket bør gi økt fleksibilitet i disponeringen av kvoter og strukturgrunnlag.
2. Kvoter bør i større grad disponeres på rederi- eller konsernnivå.
3. Ressursfordelingen mellom gruppene bør ligge fast.
4. Tilbakefall av strukturkvoter må håndteres slik at det sikrer forutsigbarhet.

De fire forholdene henger tett sammen og er avgjørende for at næringen skal kunne opprettholde aktivitet, sysselsetting og verdiskaping i kystsamfunnene i årene som kommer.

Behov for fleksibilitet

Reduserte kvoter gjør det viktigere enn noen gang å få mest mulig verdi ut av hver kilo fisk. Dagens regelverk kan føre til perioder med lav kapasitetsutnyttelse, redusert aktivitet og økt usikkerhet for ansatte og lokalsamfunn. Derfor mener Nergård at regelverket bør gi større fleksibilitet innenfor dagens kvoteramme. Dette vil gjøre at næringen kan tilpasse fangstmønsteret til råstoffbehovet i industrien, markedsforholdene og den faktiske ressursituasjonen. Mer fleksible ordninger vil dermed bidra til jevnere drift, bedre ressursutnyttelse og økt verdiskaping langs kysten.

Kvoter bør disponeres på konsernnivå

Dagens system for hvordan kvoter og strukturgrunnlag organiseres, er i stor grad knyttet til det enkelte fartøy. For virksomheter som Nergård, med flere fartøy og betydelig industriell aktivitet på land, kan dette begrense muligheten til å utnytte ressursene på mest mulig effektivt. Etter Nergårds syn bør regelverket i større grad legge til rette for at kvoter kan disponeres på rederi- eller konsernnivå. Dette vil bidra til bedre utnyttelse av tilgjengelige ressurser, styrke råstofftilførelsen til industrien og redusere sårbarhet ved tekniske eller operative utfordringer på enkeltfartøy.

Ressursfordelingen mellom gruppene bør ligge fast

Nergård mener dagens ressursfordeling mellom fartøygruppene bør ligge fast. Ytterligere overføringer av kvoter til åpen gruppe vil ikke bidra til økt aktivitet eller verdiskaping i landindustrien. I tillegg vil det svekke rammevilkårene for øvrige deler av fiskeflåten og redusere grunnlaget for investeringer og stabile leveranser til industrien.

Tilbakefall av strukturkvoter må håndteres slik at det sikrer forutsigbarhet

Strukturordningen har gjennom flere tiår vært et sentralt virkemiddel for å skape en mer effektiv og lønnsom fiskeflåte. Ordningen har dannet grunnlaget for store investeringer i fartøy og landindustrien, og flere investeringer er dermed allerede gjort med utgangspunkt i eksisterende rammevilkår. Tilbakefall må derfor håndteres på en måte som sikrer forutsigbarhet og investeringsvilje. Nergård mener løsningen bør legge vekt på det som gir størst mulig stabilitet og fleksibilitet for virksomhetene, slik at det fortsatt er mulig å ivareta grunnlaget for aktivitet og sysselsetting i kystsamfunnene.

Nergård har gjennom Fiskebåt støttet modell X som overordnet løsning for fordeling av strukturegevinst. Samtidig mener vi det bør vurderes en enklere løsning for trålgruppen. Kvotesystemet er allerede

komplekst, blant annet på grunn av pliktkvotene. Dersom strukturegevinst også legges til gjenværende strukturkvoter og inngår i senere fordelinger, vil dette kunne gjøre systemet enda mer komplisert. Nergård mener derfor at tilbakefall i trålgruppen bør tillegges grunnkvotene. Det vil gi et enklere og mer oversiktlig system, samtidig som modell X kan ligge til grunn som den overordnede løsningen.

Oppsummering

Nergård mener økt fleksibilitet i kvotesystemet, herunder mulighet for disponering av kvoter på konsernnivå, er nødvendig for å sikre effektiv ressursutnyttelse. Dagens ressursfordeling mellom fartøygruppene bør ligge fast, da dette gir grunnlag for langsiktige investeringer og aktivitet i kystsamfunnene. Tilbakefall av strukturkvoter må utformes slik at det ivaretar forutsigbarhet, og investeringsvilje. Samtidig bør den praktiske gjennomføringen være enkel, transparent og tilpasset de særlige forholdene i trålgruppen.